

Leietropper vilde de være istand til i den nordlige Deel af Kongeriget at fortsætte Felttoget i det Siemed at formaae Østerrig til at intervenere, hvis Sardinien aabenlyst blandede sig i Kampen. Derfor Kongen blot fortsatte et slygt Felttog i nogle Maaned, vilde han i ethvert Tilfælde indgyde større Ugtelse, end noget Medlem af hans Dynasti hidtil har nydt; men det er usandsynligt, at det vil stee, fordi Feigbed og Tyranni i Almindelighed gaar Haand i Haand. Greven af Syracuse, der har spillet en saa vigtig Rolle under de seneste Begivenheder, at han nok kan regnes til de Besluderettede, har givet et flaaende Beviis paa, at han selv sunder og fast troer, at Skibet maa synke, og hans Broder, Greven af Aquila, har indladt sig i en reactionair Sammenbærgelse, der sikkert er en af de mindst bodelværdige Handlinger i hans Liv.

Rygtet om, at Piemont sieblikkelig vil deestage i Kampen, har rigtignok endnu ikke stadfæstet sig, men den Verebvilighed, hvormed man har troet det overalt, vidner idetmindste om, at Stillingen er af en saadan Beskaffenhed, at dette Skridt ikke godt kan udskydes længer. Efter Siciliens Vejstætte forblev Garibaldi med god Grund i Besiddelse af Magten, fordi han ikke vilde berøve sig Sønnen til at drage over paa Fastlandet. Dens sieblikkelige Tilslutning til Piemont vilde altså have gjort Dictatoren til en slet og ret Lyfferidder, og Fastlandets Diplomatie vilde have benyttet hele sin Indflydelse for at understøtte det forsøgte Experiment, at indføre en Forsamling i Neapel. Men Garibaldis uegenyttige Hæderlandstærktheder er saa stor, og hans Hengivenhed for Victor Emanuel er saa ubegrænset, at han efter Neapels Erobring sikkert af al Magt vil virke for en slyg Tilslutning. Dertil vil han i endnu højere Grad blive tilskyndet af den Omstændighed, at Mazzini og hans Tilhængere ere meget virksomme for at faae Spørgsmaalet løst paa en ganske anden Maade, som vilde dele det gjenfødte Italien i to sjenkelige Leire, og saalænge Regjeringen kun er provisorisk, vilde Republikanerne have et Vaakstid til at arbejde for at gennemføre deres Theorier. Den eneste Indvending, der kunde reises imod en Tilslutning i det nærværende Tielik, var den, at Garibaldi i saa Fald ikke saa godt vilde kunne udføre sine Planer imod de romerske Provinser; men i Mellem-Italien er det umuligt for Sardinien at forblive neutralt, paa hvilken Maade Krigen end indledes. En af Lamoricieres over Garibaldi vundne Seir vilde i hele Nord-Italien blive betragtet som et nationalt Nederlag, Besiddelsen af Romagna vilde svæve i Fare, og Regjeringen vilde tilsidt dog blive dragen ind i Kampen uden at kunne kontrollere Krigen Politisk. Turiner-Cabinetets Stilling er i dette Tielik altså paa, til at den kan holdes længe. Grek Cavours Politik er sikkert fremfremmet og patriotisk; men det kan ikke negtes, at hans Krænkelser af Folkerettens Bud har fremkaldt mange Indsigelser i Europa, og en Politik, der hverken staaer i Samklang med Folkeretten eller med Nationalfølelsens begejrede Udbrud, er forbunden med betydelige Farer. En stor politisk Revolutionsrepræsentant maa ikke indtage nogen tvetydig Stilling, han maa ikke blot gjøre sin Pligt, men han maa gjøre den aabenlyst. Retfærdigheden kræves ikke ved at modtage Herredømmet over en Nation, der har affat sit tidligere Dynasti. Herskeren i Toscana og Parma kan med ligesaa stor Ret indlemme Sicilien og Neapel i sit italienske Kongerige, og hvis en Kamp med Østerrig bliver uundgaaelig, bør den føres under en anerkendt Fane og i en organiseret og forenet Nations Navn.

De to Stormagter, der ere mest interesserede i det Spørgsmaal, om og hvortledes denne Kamp bliver ført, ere Frankrig og Østerrig. Frankrig, som i den sidste italienske Krig har opnaaet Alt, hvad det kunde ønske af Italien, nemlig de naturlige Grændser, synes i dette Tielik mere tilbøjelig til at dæmpe end til at fremme Bevægelsen. Man vil idetmindste vide, at en af Herr Thouvenel den 7de September til Hoffet i Turin affandt Note erklærer i de bestemteste Udtryk, at hvis Piemont trænger ind i Kirkestaten, endog om det respecterer de af Frankrigs Fane forsvarede Punkter, vil det handle fuldstændigt paa eget Ansvar og uden at kunne gjøre Regning paa sin mægtige Forbundsfaelles Bistand. Forudsat, at Herr Thouvenel udtaler den kejserlige Regjering virkelige Hensigter i dette Tielik, kan han dog ikke forubee alle de Forviklinger, der kunne bevæge Frankrig til at opgive sin Iste-Interventionspolitik for til enhver Pris at forhindre, at Østerrig gjenvinder sin gamle Indflydelse i Italien. Seer man hen til den Betyrning, der hersker blandt Frankrigs Naboer, kan man heller ikke troe, at den kejserlige Politik er saa fredeligsinde, som Udenrigsministerens Note synes at bebude. Frygten for Frankrigs mulige Overgred ved Rhinen fremkaldte de nye stedvindne, nationale Demonstrationer i Belgien; i Rhin-provinserne holder man sig overbevist om, at franske Agenter have meget travlt med at fremhæve Forbødelene ved en Tilslutning til Frankrig, ja selv i de spanske Grændseprovinser vil man have bemærket Bestræbelser i denne Retning. Situationen har endnu ikke klaret sig saaledes, at man tør vove at fremsætte nogen bestemt Mening om den franske Regjering Politisk i den nærmeste Fremtid; men om den end ikke attraaer Provinser, der ligge udenfor de naturlige Grændser, saa veed man dog, fordi den selv har sagt det, at den ikke ønsker stærke Naboer. Dette Princip blev opstillet for at retfærdiggjøre Savoiens Indlemmelse, og Herr de Persigny anvendte det for nogle Dage siden paa den tydeligste Maade med Hensyn til Tydskland; det er derfor ikke usandsynligt, at Napoleon III. kun med Mishag vil see et Kongerige Italien blive grundlagt, som vil strække sig fra Alperne til Capo di Leuca.

Men Begivenhederne i Italien maa naturligvis gjøre et langt stærkere Indtryk paa Østerrig, som i den Stjebne, der har ramt Neapel, dette Miniaturportrait af det selv, kan see, hvad der muligvis venter det. Det seer, at Jesuiternes List ikke forslaar til praktisk at styre et Riges Anliggender, det seer, hvor svage de Traade ere, der binde en despotisk Konges rigeligt lønede Haandlangere til ham, og hvor lidt en Arme kan modstaae den folkelige Begejstring. Der er al Anledning for enhver Østerriger til at gjøre sig det Spørgsmaal, om Udsatbet virkelig kan blive forskjelligt, hvor Forholdene ere saa eens? Om Østerrig kan overleve den Forandring, der maa foregaae, er et af de vigtigste politiske Spørgsmaal. I een Henseende ere Forholdene dog forskjellige; medens saa godt som alle ønske de neapolitaniske Bourboners Undergang, ere kun nogle politiske Juristaster blinde for de Forviklinger, som Huset Habsburgs Fald vilde medføre. Om denne Overbevisning vil være stærk nok til at modvirke Følgerne af Keiserens Ulyst til at gjøre Indrømmelser, forinden Revolutionen udbryder, vil Fremtiden vise; men det er en af Stormagts Forrettigheder, at ikke ethvert Haab endnu er opgivet. En Fyrste af anden Rang kan ikke angre paa sin politiske Lydsjeng, han skyldes bort af den Revolution, som han har været for afmægtig til at dæmpe; men de til en Stormagts Dyrkelses knyttede Interesser ere saa mangfoldige, at man aldrig kan være sikker paa, at den vil falde, førend dens Undergang alt er en afgjort Kendsgjerning.

Mangfoldige Begivenheder ere kun altså flikkede til at vække alvorlig Betyrning hos Cabinetet i Wien. Den nye i Coburg afholdte Nationalforsamling har i det Hele taget vist sig meget utilbøjelig til at beskytte de særlig østerrigske Interesser og har indseet, at den ikke kunde være besjænt at modstaae sig Eenhedsbestræbelserne i Italien, medens den selv virker for Tydsklands Eenhed; Kosuths gennemrejser Italien og modtager overalt med Begejstring, og Ungarn, Dalmatien, Bosnien, Serbien, Wallachiet og Luganar følge med den mest spændte Opmærksomhed Garibaldis Fremgang i Neapel; overalt i disse Provinser hersker der den største Gjæring, som hvert Tielik kan komme til Udbrud.

Følge de seneste Efterretninger fra Damascus har en af fire tusind Christne bestaaende Caravane begivet sig paa Rejsten til Beyrut, hvor Fuad Pascha vil drage Omfjerg for dem, indtil deres Stjebne kan blive endelig afgjort. De mellem Bjergene boende Christne sendes ogsaa til denne Stad, hvor de vilde blive underholdte paa den tyrkiske Regjeringens Bekostning. Tahir Pascha sidder i Fængsel i Saïda tillige med en stor Mængde civile og militaire Embedsmænd, som have svigtet deres Pligt under Begivenhederne paa Libanon; man ventede Achmed Pascha og Churhid Pascha, som vare sendte tilbage fra Constantinopel til Syrien, i Beyrut, hvor de skulle dømmes. Saaledes lyde de til Regjeringen og de forskjellige Gesandtskaber indsendte Beretninger. Privatbrevene faae dog i flere Henseender i Strid med disse. De paastaae, at Tilstanden i Syrien endnu stedse er meget betænkelig, ja de gaar endog saa vidt, at erklære de Christnes Sikkerhed i Jerusalem og St. Jean d'Acre for alvorlig truet, samt at de græske og katolske Klostre i den forsværte Stad have seet sig nødsagede til at betale turkiske, drusiske og arabiske Høvdinger en Tribut for at undgaae Overfald. I det europæiske Thykles Provinser er der ikke hæbet noget Nyt; alle Nygterne om et Sammenstød mellem Tyrkerne og de Christne have vist sig at være ugrundede.

Fuad Pascha har med afstaaende Kundhaandeth tilfredsstillt de europæiske Nationers Begjering om Hævn. Det er umuligt at bedømme, om hans Upartistiske staaer i Forhold til hans Strengbed, men man erfarer dog, at de Dømte ere Sønnen, Brøder og Baarværende af de fornemste Familier i Damascus. 112 Personer ere stude, 57 hængte og 9 spibede. Det er fyrrtyve Aar siden, at den sidstnævnte Straf er bleven anvendt, men Fuad Pascha har villet, at den skulde staae i Forhold til Forbrydernes Størrelse.

I de nordamerikanske Fristater synes det, som om det nye Præsidentvalg vil give Anledning til et heftigt Sammenstød mellem Norden og Syden, der endog truer Unionen. For at give Læserne en Forestilling om, hvor elegant Journalistikken udtaler sig i den sydlige Deel af de forenede Stater, vilde vi oversette en Artikel af et Blad i Georgien, en Stat, hvori der efter denne Artikel er dømme, findes mere Bomuld end sund Fornuft. Den ledende Artikel i "Atlanta Confederacy" lyder saaledes:

"Hvad vil Syden gjøre, hvis Abraham Lincoln vælges til Præsident?"

Som Svar paa dette Spørgsmaal erklære vi ganske simpelt, at Syden aldrig vil tillade, at Abraham Lincoln kommer til at beklæde Præsidentposten i de forenede Fristater. Den Sag er klappet og klar. Derom ere alle Partier i Syden fuldkommen enige. Nei, hvilke Følger det end maa have, om ogsaa Potomacs Bølger skulle farves røde af Blod, om Pennsylvani-Avenue (Hovedgaden i Washington) skulde blive bedækket i ti Farnes Høide med lemlestede Lig, om det sidste Frihedsagiumt skulde forsvinde fra Amerikas Fastland, saa vil Syden, det loyale, det constitutionelle Syden aldrig finde sig i den Udmygdelse og den Skændsel, som Abraham Lincolns Valg maatte udsætte det for." Ingen vil kunne negte, at denne Udtalelse er temmelig keftent, og da Herr Lincoln desuagtet selv vinder mere og mere Terrain, vilde vi om et Par Maanedere erfare, hvor alvorlig meente de sydlige Ultraes forfærdelige Trudsel virkelig ere.

Grunden til den Fejthed, hvormed denne Valgkamp føres, maa sikkert søges i den Omstændighed, at der udføres en absolut Majoritet for at Valget skal have Gyldighed. Mere end af Halvdelen af de af Nationen valgte Præsidentvalgere maa være enige, i modsat Fald bliver det Folkerepræsentationen, som det tilfalder at vælge Præsidenten. Det er usandsynligt, at Herr Lincoln, den Kandidat, der har de gunstige Udsigter, vil kunne raade over dette Antal Stemmer, og naar Nationalforsamlingen skal afgjøre Sagen, vilde Intriguer og personlige Hensyn faae Feilighed til ganske anderledes at gjøre sig gjældende.

M.

Literatur.

— Siden afvige April Maanedes Begyndelse udkommer "Danish Ugeblad, nationaleconomisk Tidsskrift for Industri og Handel" i ugentlige Leveringer, og synes efterhaanden at have vundet en saadan Udbredelse og fast Væsteværd, at dets fremtidige Bestaaen vistnok maa anses som sikret. — Det vilde sikkert ogsaa være beklageligt, om Tidsskriftet skulde staa i formedelst manglende Interesse hos Publikum, thi hvorvel man ikke kan være blind for, at mange Artikler lade Etværel tilbage at ønske og, som noget lette i Henseende til Beviisførelsens Grundighed og Fylde, neppe tilfredsstille de Forbringer, der fra et absolut Standpunkt eller under mere udvildede Forhold maatte gjøres til et nationaleconomisk Tidsskrift, saa skal det dog ved Siden heraf indbringes, at der gaar en sund Aand og en moderat Tone gjennem Danish Ugeblad, samt at de Grundsætninger, paa hvilke de anstillede Betragtninger hvile, i Almindelighed ere i god Harmoni med de rette nationaleconomiske Principer. — Et Ugeblad har sitte sig som Opgave at levere tekniske Afhandlinger ved Siden af de oekonomiske og politiske Artikler, maa billiges, thi Væsteværdens udvidelse ved det forskelligartede Stof og ved Meddelelsen af saadanne tekniske Oplysninger, som maaftes ellers med Vanskelighed fremskaffes af de paagjældende Interesserede, og vi tænke flaae overbøvede i Henseende til almindelig teknisk Kundskab saa langt tilbage, at vi ret vel kunne trænge til at den Væsteværd, der bydes paa en nogenlunde letfattelig Maade. — Vi betragte Ugebladets Fremkomst og dets Væsteværd i en ikke aldeles indskrænket Kred, som et Tegns paa, at den tidligere Ugegyldighed hos de næringsskrivende Borgere for oekonomisk og teknisk Dannelse har begyndt at vige Pladsen for et større Liv og en grundvigere Tankeførd, og dette er et stort Fremstredt, thi den sociale Udvikling og det materielle Velvære vil først ret komme i Udsjeng, naar Frembringerne tilfude lære at agte og drage Nytte af Theorien, der i Virkeligheden kun er Udbyttet af alle Tidens og Steders samlede Erfaring.

Musik.

— Ved at omtale den paatænkte Opførelse af Wagners "Tannhäuser" paa Operaen i Paris, fortæller et fransk Blad, at Directøren, Alphonse Roger, havde tænkt sig, at et lille Balletdivertissement, indsat i en af Acterne, ikke kunde skade, men snarere vilde mildne den germaniske Strengbed lid. Roger havde derfor ligesom henvendt sig til Wagner og bedet ham komponere en Ballet. "En Ballet! Hvor til skulde den vel bruges?" spurgte Componisten. "Ah, den skulde anbringes i anden eller tredje Act af Deres Opera." Ved dette forfærdelige Forslag blev Wagner maalkøs, endelig udbrod han: "En Ballet, en Ballet i min Tannhäuser!" Og da han var kommen lidt mere til sig selv, erklærede han, heldere at ville snare sin Tornstjær og vende tilbage til Tydskland med hele sin chromatiske Bagage, end tilfæde, at hans Værk blev nedværdiget paa en saadan Maade. Fremtidssmusiken maatte saaledes enten opføres med Ballet, eller slet ikke; Wagner valgte efter nærmere Betænkning det første.

— I Warschau skal den 1ste October aabnes et musikalsk Conservatorium, for hvilket N. v. Kontski er udnævnt til Directeur.

— "La France Musicale" beretter, at Prinds Poniatowski har komponeret en overordentlig smuk Marche, som skal kaldes "Napoleonienne", samt at Keiseren har befalet, at den skal benyttes som Nationalmelodi, istedetfor Dronning Hortenses "Partant pour la Syrie", der ikke anses for uldfuld nok.

— For nogle Aar tilbage førte en hamborgsk Sangerinde til Blankensse i Droschke. Rudstems Stemme valte hendes Opmærksomhed, hun tog sig af ham og uddannede ham; det er den nylig ved den wienske Hofopera med en Gage af 16,000 Gylden engagerede Tenorist Wachtel, der nu fremtræder som udmærket Sanger. Fra sin tidligere Virksomhed har han bevaret en vis Fejthed i Hidskens Behandling, der kommer ham til Nytte i Positionen fra Longjumeau; i dette Stykke kvalder han nemlig efter Taktten, til stor Glæde for den Deel af Publikum, som finder Smag i slyge Præstationer.

Maleri.

— Byen Mailand har skænket Marchal Baillassant et kostbart Album, som en Paakjønne af hans Fortjenester i sidste italienske Krig. Det indeholder 28 herlige Aquareller, forestillende Slag, Carnevalsscener, Bygninger osv., malede af de bedste italienske Kunstnere.

— Den berømte franske Marinemaler Gubin er isjærd med at lægge den sidste Haand paa et Maleri, der forestiller Keiser Napoleons Ankomst til Genua. Et andet Billede af denne Kunstner, Sammenkomsten mellem Keiser Napoleon og Dronning Victoria i Cherbourg's Havn, er sendt til London, for at udstilles der. Begge disse Stykker ere støbte af Keiseren.

— Bestyrrelsen for det artistiske og literaire Selskab i Brüssel har bestemt sig til at udsætte en Præmie for en af Træfærerne ved den nationale Maalskydning, der afholdes i denne Maaned. Præmien skal være et af den berømte belgiske Maler Mabou udført Billede, som forestiller en Bueskytte fra Middelfalderen.

Billedhuggerkunst.

— I Spilsby i Lincolnshire, Sir John Franklins Fødested, agter man at reise et Mindemærke for Nordpolshelten. Det skal bestaae af hans Billedstøtte i Bronze, paa et Fodstykke af Granit.

— I Brügge er det paatænkt at reise et Mindemærke for Jakob van Maerlant, der anses for Forfatteren til Tull Eulenspiegel. Ligeledes har Akademiet udført en Præmie for den bedste Lovtale paa Vers eller i Prosa over denne Forfatter.